Dosarul nr. 2-488/2025(2-2503266-28-2-12032025)

HOTĂRÂRE

în numele Legii

25 noiembrie 2025 **mun. Edineţ**

Judecătoria Edineţ, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedinte de ședință, judecător Bîrsan Ghenadie
Grefierilor Bogomolnaia Tatiana și Berliba Nicoleta
cu participarea
Avocaților Juc Ana-Maria și Gordilă Vitalie

a judecat în şedinţă de judecată publică pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Rusu Ana către Rusu Adrian și intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Nord, Direcția Generală Asistență Socială Edineț privind desfacerea căsătoriei și stabilirea locului de trai a copilului minor,

CONSTATĂ:

Faptele cazului.

La data de 11.03.2025, Rusu Ana prin intermediul reprezentantului său, avocatului Juc Ana-Maria a formulat o cerere de chemare în judecată către Rusu Adrian și intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Nord, Direcția Generală Asistență Socială Edineț privind desfacerea căsătoriei și stabilirea locului de trai a copilului minor.

În argumentarea cererii depuse reclamanta invocă că, la 23.01.***** la Primăria *****, r-nul Edineţ a încheiat căsătoria cu Rusu Adrian, act înregistrat la Primăria s. *****în Registrul de stare civilă cu nr. 13 la aceeași dată.

Din relaţiile de familie cu Rusu Adrian a rezultat copilul minor: Rusu ***** a.n. *****.

În cerere se comunică că, pe parcursul conviețuirii între reclamantă şi pârât permanent apăreau neînțelegeri. De la bun început relaţiile cu pârâtul au devenit tensionate, caracterele acestora s-au dovedit a fi incompatibile. Ultimii aveau diferite viziuni faţă de viaţa de familie, întreţinerea şi educația copilului.

În cerere se afirmă că dintre reclamantă și pârât a dispărut sentimentul de dragoste ceea ce a dus la destrămarea familiei. Reclamanta cu pârâtul s-au separat cu 3 ani în urmă când pârâtul a plecat la muncă peste hotare şi nu a mai ţinut legătura cu familia creată. Perspective pentru restabilirea familiei nu sunt. De termen de împăcare nu este nevoie.

Anterior, partea reclamantă a expediat notificare pârâtului să meargă împreună la SSC pentru a divorța, însă el nu s-a prezentat, scrisoarea s-a întors cu

mențiunea „nereclamat” plecat în Franţa, astfel desfacerea căsătoriei pe cale amiabilă a eşuat.

Cu atât mai mult, în cadrul procesului de desfacere a căsătoriei urmează să se soluționeze chestiunea cu privire la determinarea domiciliului copilului minor.

Pentru ca, între reclamantă şi pârât periodic să nu apară neînțelegeri în privinţa educației şi întreţinerii copilului, pentru a nu trauma psihicul copilului, pentru ca copilului să nu i se pună piedici în deplasare liberă, pentru a avea posibilitate de a perfecta actele pe numele lui, reclamanta dorește să fie stabilit domiciliul copilului minor cu dânsa prin hotărâre judecătorească, după cum este şi în realitate. Or, Rusu Adrian nu are posibilitate să îngrijească în lipsa reclamantei de copil. În primul rând el majoritatea timpului de 3 ani se află la muncă peste hotarele ţării, în al doilea rând copilul este la o vîrstă fragedă la care are necesitate, neapărat de reclamantă - mamă.

Reclamanta menționează că, având în vedere situaţia creată, ţinînd cont de vîrsta fragedă a copilului Rusu ***** a.n. *****, punând mai presus interesele copilului şi dîndu-și seama că determinarea locului de trai al copilului cu ultima nu lezează drepturile faţă de ea ale tatălui, consideră raţional la desfacerea căsătoriei, domiciliul copilului minor Rusu *****, a.n. ***** să fie stabilit împreună cu mine.

În urma celor reliefate în cerere reclamanta Rusu Ana solicită:

*1. Desfacerea căsătoriei dintre Rusu Ana şi Rusu Adrian înregistrată la data de 23.01.***** la Primăria *****, r-nul Edineţi în registrul de stare civilă.cu nr. 13.*

*2. Stabilirea locului de trai al copilului minor Rusu ***** a.n. ***** împreună cu mama - Rusu Ana, născută la *****.*

3. Încasarea din contul pârâtului Rusu Adrian în beneficiul reclamantei Rusu Ana a cheltuielile de judecată conform bonurilor de plată anexate.

4. Taxa de stat la eliberarea certificatului de divorţ să fie încăsată integral de la Rusu Adrian.

La data de 18.03.2025, prin încheierea judecătorului s-a primit în procedură cererea depusă de Rusu Ana către Rusu Adrian și intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Nord, Direcția Generală Asistență Socială Edineț privind desfacerea căsătoriei și stabilirea locului de trai a copilului minor (f.d. 16).

La data de 24.11.2025 în adresa instanței a parvenit cererea reconvențională depusă de pârâtul Rusu Adrian la cererea de chemare în judecată depusă de Rusu Ana (f.d. 50), care la data de 25.11.2025 în cadrul ședinței de judecată instanța a restituit-o.

Poziția participanților expusă în ședința de judecată.

Reclamanta Rusu Ana în cadrul ședinței de judecată a comunicat că, la momentul actual locuiește și muncește în România, iar fiica Rusu ***** locuiește cu soțul Rusu Adrian în s. *****, r-ul Edineț. Menționând că, ea cu soțul nu mai

locuiește împreună timp de 3 ani, viața lor conjugală s-a destrămat și faptul acordării timpului de împăcare de către instanța de judecată, nu a salvat situația. Solicită să fie stabilit domiciliul fiicei minore Rusu ***** cu mama – Rusu Ana.

Reprezentantul reclamantei Rusu Ana, avocatul Juc Ana-Maria în ședința de judecată a susținut cererea depusă pe motivele de drept și de fapt invocate în ea, părțile de o perioadă de timp trăiesc separat și până la momentul de față nu au ajuns la un numitor comun. Solicită stabilirea domiciliului copiilor minor cu mama, Rusu Ana, care se află peste hotare și are loc de muncă permanent. Atenționând că, reclamanta și pârâtul nu mai trăiesc împreună deja de 3 ani.

Pârâtul Rusu Adrian în cadrul ședinței de judecată din 10.09.2025 a solicitat termen de împăcare timp de o lună. Comunicând că fiica lor minoră se află cu el, dânsul are unde locui și are un loc de muncă. Mai mult, iarăși ar dori să se integreze familia lor. Or, copilul are nevoie de mamă și de tată. În cadrul ședinței de judecată din 24.11.2025 a susținut cererea formulată de Rusu Ana, fiind de acord cu desfacerea căsătoriei și parțial cu stabilirea domiciliului copilului minor. Or, dânsul este de acord să fie stabilit domiciliul copilului minor cu mama, însă nu peste hotarele țării.

Reprezentantul pârâtului Rusu Adrian avocatul Gordilă Vitalie în cadrul ședinței de judecată a susținut poziția clientului său.

Reprezentantul intervenientului accesoriu Structura Teritorială de asistență Socială Nord, Edineț – Juc Ana-Maria la ședința de judecată nu s-a prezentat, prin cerere a solicitat examinarea cauzei în absența sa, cererea admisă de instanță (f.d. 22, 37).

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind participanții prezenți la proces, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa - instanţa de judecată consideră necesar de a admite parţial cererea formulată de Rusu Ana, reieşind din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 117 alin. (1), (2) Cod de Procedură Civilă *Probe în pricini civile sînt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a pricinii. În calitate de probe în pricini civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea pricinii, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor.*

Potrivit prevederilor art. 118 alin. (1) şi (3) Cod de Procedură Civilă *Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.*

În conformitate cu prevederile art. 121 Cod de Procedură Civilă *Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.*

Conform prevederilor art. 130 alin. (1-3) Cod de Procedură Civilă *Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor.Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea pricinii.*

În conformitate cu art. 239 Cod de Procedură Civilă *Hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţa de judecată*.

Conform art. 2 alin. (3) Codul Familiei *Relaţiile familiale sînt reglementate în conformitate cu următoarele principii: monogamie, căsătorie liber consimţită între bărbat şi femeie, egalitate în drepturi a soţilor în familie, sprijin reciproc moral şi material, fidelitate conjugală, prioritate a educaţiei copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreţinerea, educaţia şi apărarea drepturilor şi intereselor membrilor minori şi ale celor inapţi de muncă ai familiei, soluţionare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieţii familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relaţiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor şi intereselor legitime ale membrilor familiei.*

În şedinţa de judecată s-a stabilit că, la data de 23.01.*****, la Primăria *****r-ul Edineț, sub nr. 13, a fost înregistrată căsătoria între Rusu Adrian și Rusu Ana (f.d. 5).

În urma căsătoriei, în familie, la data de ***** s-a născut fiica Rusu ***** (f.d. 6).

Totodată, în şedinţa de judecată s-a stabilit că, de o perioadă de timp reclamanta și pârâtul nu mai locuiesc împreună, având fiecare viața proprie, fapt care a determintat-o pe reclamantă de a înaintat prezenta acțiune în instanța de judecată.

Conform art. 37 alin. (3) Codul Familiei *Instanţa judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că convieţuirea soţilor şi păstrarea familiei în continuare sunt imposibile.*

Totodată, art. 16 alin. (4) Codul Familiei stabileşte că *relaţiile dintre soţi se bazează pe stimă şi ajutor reciproc, pe obligaţii comune de întreţinere a familiei, de îngrijire şi educaţie a copiilor.*

În şedinţa de judecată, din probele prezentate şi reținute de instanţă s-a stabilit că, aceste principii de fapt nu sunt prezente în familia înregistrată între părţi,

corespunzător, familia poartă un caracter formal. S-a constatat cu certitudine că, părţile nu locuiesc împreună, iar relaţiile între ei sunt întrerupte de mai mult timp, în familie lipsind sprijinul şi stima reciprocă necesară menținerii unei familii.

Prin prezenta cerere de chemare în judecată, Rusu Ana, solicită desfacerea căsătoriei, considerând că, nu mai este posibil de păstrat familia în continuare, fără acordarea unui termen de împăcare, or, indică că de o perioadă de timp nu mai locuiesc împreună, eșuând în cele din urmă toate căile de împăcare.

Totodată, instanța reține că, în cadrul ședinței de judecată din data de 10.09.2025, pârâtul Rusu Adrian a solicitat acordarea unui termen de o lună în vederea împăcării cu reclamanta Rusu Ana, declarând că va depune toate eforturile necesare pentru reunirea familiei. Însă, tentativa de împăcare nu a avut finalitate, or, în ședința de judecată din data de 24.11.2025, fiind prezente ambele părți, acestea au menținut și susținut cererea de chemare în judecată privind desfacerea căsătoriei.

Ca urmare, examinând cauza în baza celor constatate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată ajunge la concluzia că, capătul de cerință privind desfacerea căsătoriei înregistrată la data de 23.01.***** între părţile Rusu Adrian și Rusu Ana la Primăria *****r-ul Edineț, sub nr. 13, urmează a fi admis.

Concomitent, va reitera instanța că, potrivit art. (3) lit. b) din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 ianuarie 2024), *se impune cu taxă de stat pentru înregistrarea actelor de stare civilă, eliberarea documentelor de stare civilă (certificatelor, extraselor), emiterea certificatelor și extraselor de pe actele de stare civilă noi ca rezultat al modificării sau reconstituirii acestora.*

Potrivit pct. 2.2. din anexa nr. 1 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 ianuarie 2024), *pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei se achită în folosul statului, taxa de stat în mărime de 500 % din unitatea convenţională.*

Aşadar, avînd în vedere faptul că, reclamanta Rusu Ana are la îngrijire un copil minor, instanța de judecată va dispune încasarea cheltuielilor pentru achitarea taxei de stat la eliberarea certificatului de desfacere a căsătoriei în mărime de 500% din unitatea convențională, echivalentul a 250 lei, din contul pârâtului Rusu Adrian.

*Cu referire la cerința reclamantei Rusu Ana de stabilire a domiciliului copilului minor Rusu *****, instanţa va menţiona următoarele.*

Potrivit prevederilor art. 38 alin. (1) şi alin. (2) lit. b) şi d) Codul Familiei *La desfacerea căsătoriei, soţii pot prezenta instanţei judecătoreşti un acord privind împărţirea bunurilor lor proprietate în devălmăşie şi plata pensiei de întreţinere a copiilor şi a unuia dintre soţi, indicînd mărimea acesteia, precum şi privind determinarea părintelui împreună cu care vor locui copiii minori comuni. În cazul lipsei unui acord între soţi prevăzut la alin.(1) sau dacă se va dovedi că acordul lezează*

drepturile şi interesele copiilor minori sau ale unuia dintre soţi, instanţa judecătorească este obligată: să determine care dintre părinţi va plăti pensia de întreţinere a copiilor minori şi mărimea acesteia și să stabilească cu cine dintre părinţi vor locui copiii minori după divorţ.

Potrivit art. 63 Codul Familiei *(1) În cazul cînd părinţii locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vîrsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor.*

(1^1) În cazul în care părinţii locuiesc separat, copilul care a atins vârsta de 14 ani alege cu care dintre părinţi vrea să locuiască. Dacă acesta refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul copilului se stabileşte prin acordul părinţilor.

(2) Dacă lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabileşte de către instanţa de judecată, ţinând cont de interesele şi opinia copilului, în conformitate cu vârsta şi gradul său de maturitate. În acest caz, instanţa judecătorească va lua în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vîrsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.)

(3) La determinarea domiciliului copilului minor, instanţa judecătorească va cere şi avizul autorităţii tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinţi, care va conţine, după caz, şi informaţia disponibilă privind actele de violenţă în această familie şi persoana agresorului familial.

(4) În cazul în care lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, până la stabilirea acestuia de către instanţa de judecată, domiciliul copilului este considerat domiciliul părintelui cu care acesta locuieşte permanent.

(5) În cazul indicat la alin.(4), părintele care locuieşte separat de copil are dreptul să petreacă timpul cu copilul la domiciliul său, dacă aceasta nu contravine interesului superior al copilului, luându-se în consideraţie vârsta copilului, proximitatea domiciliului părintelui care locuieşte separat, frecventarea studiilor/participarea la activităţi extraşcolare, conform unui program stabilit de autoritatea tutelară teritorială.

Conform art. 3 alin. (5) al Convenţiei internaţionale din 20.11.1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993*, în toate acţiunile care privesc copiii, întreprinse de instituţiile de asistenţă socială publice sau private, de instanţele judecătoreşti, autorităţile administrative sau de organele legislative, interesele copilului vor prevala.*

Astfel, cu titlul de principiu, interesul superior al copilului este un concept consacrat la nivel internațional încă din 1959 de Declarația Drepturilor Copilului. Treizeci de ani mai târziu, *Convenția internațională privind drepturile copilului* (care deține recordul în materie de ratificare din partea statelor) include *interesul superior alături de principiile nediscriminării, al dreptului la viață și dezvoltare și al dreptului la opinie al copilului* (G. Ifezue, M. Rajabali). Sintagma *interesul superior al copilului* este inserată în articolele care privesc separarea de părinți,

reîntregirea familiei, responsabilitățile parentale, privarea de mediul familial și îngrijirea alternativă, adopția, separarea de adulții aflați în detenție, garanții procedurale, inclusiv prezența părinților la ședințe de judecată în cauze penale care implică copiii în conflict cu legea.

În interpretarea Comitetului pentru Drepturile Copilului (CDC, organul creat pentru implementarea dispozițiilor convenției în viața statelor) această sintagmă trebuie înțeleasă ca un drept material, un principiul fundamental și ca o regulă de procedură. Ca drept material, interesul primordial al copilului se aplică direct și poate fi invocat în fața instanțelor. Ca principiu fundamental, conceptul impune interpretarea în sensul care „servește cel mai eficient" protecția copilului.

Complexitatea conceptului impune determinarea conținutului său concret pentru fiecare caz în parte, în funcție de situația specifică a copilului sau copiilor și având în vedere contextul, situația și nevoile lor personale (CDC, C.G.14, §16).

În scopul stabilirii interesului superior CDC identifică două etape: „***evaluarea interesului superior***" (aprecierea tuturor elementelor și circumstanțelor (necesare pentru a lua o decizie într-o situație specifică, pentru un anumit copil sau grup de copii) și „***determinarea interesului superior***" (ca proces formal cu garanții procedurale stricte, bazat pe evaluare).

Elementele care stau la baza activității de evaluare sunt opiniile copilului, identitatea acestuia (sex, orientare sexuală, origine națională, religie și credințe, identitate culturală, personalitate), păstrarea mediului familial și menținerea relațiilor, îngrijirea, protecția și siguranța copilului, existența unor situații de vulnerabilitate, respectarea dreptului la sănătate și a dreptului la educație al copilului (CDC, C.G.14, §36-38).

Deși nu este expres prevăzut în Convenția Europeană a drepturilor omului, interesul superior al copilului este un factor determinant în soluționarea de către Curtea Europeană a drepturilor omului (CEDO) a cazurilor în care copiii sunt implicați. Acestea intră sub incidența dreptului la viață privată și al relațiilor de familie (art.8 din Convenția europeană) și poate acoperi relațiile dintre părinți și copii după divorț, păstrarea legăturilor personale și a contactului direct cu ambii părinți, dreptul de vizitare al minorilor, condițiile adopției, atribuirea numelui copilului, vocația succesorală, drepturile copilului născut din afara căsătoriei etc.

Astfel, dreptul de a întemeia o familie este recunoscut familiilor de facto. În numele binelui copilului, CEDO a apreciat că simpla legătura biologică a copilului cu părintele natural, fără alte criterii legale care să demonstreze relațiile personale intră sub incidența protecției vieții private: „copilul este considerat *ipso jure* parte a *unității familiale* din momentul nașterii și prin acest fapt (…) indiferent de contribuția [părintelui] la îngrijirea și educarea copilului" (Kroon, §30) și de criteriul coabitării care, de-a lungul timpului era considerat un indicator pentru existența relațiilor de familie (Abdulaziz Cabales). Practic, Curtea a decis că

simplul fapt că părintele și copilul „se bucură reciproc unul de compania celuilalt” constituie un element fundamental al vieții de familie (Eberhard and M.V, §125) în sensul articolului 8 din Convenția europeană.

Deci, pentru a se expune în privinţa stabilirii domiciliului copilului minor – Rusu ***** a.n. *****, urmare a desfacerii căsătoriei între părți, instanţa va reţine următoarele.

Potrivit certificatului de naștere anexat la materialele cauzei se reţine că părţile au un copil minor comun – Rusu *****, născută la ***** (f.d. 6).

Potrivit Adeverinței eliberate de Primăria s. *****, r-ul Edineț, cet. Rusu Ana a.n. *****, este locuitoare a s. *****, are domiciliu stabil și permanent în sat (f.d. 10), componența familiei sale fiind formată din soțul Rusu Adrian a.n. *****și fiica Rusu ***** a.n. ***** (f.d. 11).

Instanța a reținut că, potrivit Adeverinței nr. 82 din 01.04.2025, eliberată de Primăria s. *****, r-ul Edineț, se constată că, reclamanta Rusu Ana are domiciliu stabil și permanent în sat, însă la moment nu se află pe teritoriul satului *****, fiind plecată la muncă peste hotarele Republicii Moldova (f.d. 23). Faptul dat, instanța la reținut și din declarațiile reclamantei date în cadrul ședinței de judecată, care a afirmat că, la momentul actual muncește și locuiește în România.

La fel, instanța de judecată va lua în calcul și faptul că, potrivit Adeverinței nr. 83 din 01.04.2025, eliberată de Primăria s. *****, r-ul Edineț, se constată că, Rusu Adrian care este locuitor al s. *****, nu se află pe teritoriul s. *****, fiind plecat la muncă peste hotarele țării (f.d. 24).

Instanța reține că, potrivit avizului nr. 852 din data de 18.04.2025 întocmit de către Structura Teritoriale de Asistență Socială Edineț cu privire la stabilirea locului de trai al copilului minor Rusu *****, născută la *****, se atestă că, „*cet. Rusu Adrian a.n. ***** și cet. Rusu Ana a.n.*****, au înregistrat căsătoria la data de 23.01.*****. din această relație la data de *****, în familie s-a născut fiica *****. În urma neînțelegerilor în familie părinții copilului au decis să divorțeze. Potrivit Adeverinței eliberate de către Primăria s. *****din 01.04.2025, rezultă că cet. Rusu Ana și cet. Rusu Adrian nu se află pe teritoriul localității, sunt plecați peste hotare. Ancheta socială de examinare a condițiilor sociale și de trai a fost imposibil de întocmit.*”

Respectiv, în avizul menționat supra în concluzie Autoritatea Tutelară Teritorială Structura Teritoriale de Asistență Socială Edineț din cadrul Agenției Teritoriale de Asistență Socială Nord, nu-și poate exprima opinia referitor la stabilirea domiciliului copilului minor Rusu ***** a.n. *****, cu unul dintre părinți și a lăsat soluționarea cazului la viziunea instanței de judecată (f.d. 26).

Instanța reține că reclamanta Rusu Ana lucrează și locuiește pe teritoriul României, fapt confirmat prin contractul de închiriere a spațiului locativ, precum și

prin contractul individual de muncă încheiat cu S.C. „MEDICA KMT” S.R.L., entitate care își desfășoară activitatea pe teritoriul României (f.d. 30-33).

Totodată, instanța a reținut că, potrivit contractului individual de muncă nr. 01 din data de 14.07.2025 pârâtul Rusu Adrian la fel este angajat în câmpul muncii în calitate de constructor la „URSAND ENERGIE” S.R.L. (f.d. 38-41).

Instanța a mai reținut că, potrivit adeverinței eliberată la data de 09.09.2025 de directorul Liceului Teoretic *****, Rusu ***** a.n. ***** este elevă în clasa –I (anul de studii 2025-2026) (f.d. 42).

Din cele constatate în ședința de judecată, precum și din probele anexate la materialele cauzei și cercetate în cadrul ședinței, instanța reține că partea reclamantă a prezentat acte care demonstrează cu certitudine că aceasta dispune de spațiu locativ și de condiții favorabile de trai, fiind în măsură să asigure copilului minor Rusu *****, născută la data de *****, toate cele necesare pentru o creștere și educare corespunzătoare.

Totodată, instanța reține că reclamanta a solicitat stabilirea domiciliului copilului minor cu mama, Rusu Ana, în s. *****, r-nul Edineț, chiar dacă aceasta locuiește și muncește pe teritoriul României. În aceste condiții, instanța constată că împrejurarea menționată nu constituie un impediment pentru admiterea cererii de chemare în judecată și pentru stabilirea domiciliului copilului minor Rusu *****, născută la data de *****, cu mama sa, Rusu Ana.

Astfel, analizând toate circumstanţele cauzei în cumul, ținând cont de cerința reclamantei de a fi stabilit domiciliul copilului minor Rusu ***** a.n. ***** cu sine, instanţa de judecată, ținând cont că factorul decisiv în determinarea locului de trai al copilului minor trebuie să fie în interesul superior al copilului, luând totodată în consideraţie posibilitatea şi predispunerea părintelui de a crea cele mai favorabile condiții pentru educarea şi instruirea lui.

Ca urmare, având ca punct de plecare interesul superior al copilului minor, ținând cont de poziția reclamantei de a fi stabilit domiciliul copiilor minori cu sine, instanţa de judecată consideră necesar şi oportun în cazul dat de a admite pretenția reclamantei cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor Rusu ***** a.n. *****, împreună cu mama Rusu Ana în s. *****, r-ul Edineț.

Cu referire la cheltuielile de judecată solicitate de partea reclamantă Rusu Ana a fi încasate din contul pârâtului Rusu Adrian, instanţa le va admite din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 82 din Codul de Procedură Civilă, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei*.

În temeiul prevederilor art. 83 alin. (2) Cod de Procedură Civilă, *în acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat.*

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proportional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.*

Conform art. 98 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, *cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.*

Având în vedere faptul că, reclamanta la depunerea cererii de chemare în judecată pentru pretențiile cu privire la desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copiilor minori a achitat taxa de stat în sumă de 700 lei și taxa de timbru în mărime de 200 lei, fapt confirmat prin Ordinele de plată din 11.03.2025 (f.d. 12-13), iar cerințele date au fost admise, instanța va încasa de la Rusu Adrian în beneficiul lui Rusu Ana cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat în sumă de 900,00 lei.

În final, instanța consideră că, cheltuielile de judecată suportate de reclamanta Rusu Ana la examinarea prezentei cauze civile, urmează a fi încasate din contul pârâtului Rusu Adrian.

în baza celor expuse şi în conformitate cu art. art.37, 63 și 74 - 76 Cod al Familiei a Republicii Moldova, art. 236, 238 și 241 Cod de procedură Civilă a Republicii Moldova, instanţa de judecată, a –

H O T Ă R Â T:

A admite cererea depusă de Rusu Ana către Rusu Adrian și intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Nord, Direcția Generală Asistență Socială Edineț privind desfacerea căsătoriei și stabilirea locului de trai a copilului minor.

A desface căsătoria înregistrată la 23.01.***** cu nr. 2 la primăria s. *****raionul Edineț, între Rusu Ana și Rusu Adrian.

La eliberarea certificatului despre desfacerea căsătoriei a încasa: de la Rusu Adrian în folosul statului taxa de stat în mărime de 500 % unităţi convenţionale (250 lei), iar pe Rusu Ana a o scuti de la plata taxei de stat.

A stabili domiciliul copilului minor, Rusu ***** a.n. ***** - cu mama, Rusu Ana, a.n. *****, loc. s. *****, r-ul Edineț.

A încasa de la Rusu Andrian, a.n. *****, IDNP *****, loc. s. *****, r-ul Edineț în beneficiul lui Rusu Ana, a.n. *****, IDNP *****, loc. s. *****, r-ul Edineț cheltuielile de judecată formate din taxa de stat în mărime de 700,00 (șapte sute,00) lei și taxa de timbru în mărime de 200,00 (două sute, 00) lei.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile prin intermediul Judecătoriei Edineţ sediul Central.

Președintele ședinței
Judecător Bîrsan Ghenadie